

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122011130
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3122011130.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. X. XXXXXXXX XXXX v C. D., trvale bydliskom C. D., E. F. XXX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 28. septembra 2023 prejednal odvolanie obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, zo dňa 15. novembra 2022, sp. zn. 1T/66/2022 a takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo všetkých výrokoch o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný A. B., nar. X. XXXXXXXX XXXX v C. D.,
o d s u d z u j e

podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, § 37 písm. m), § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona ako aj § 39 odsek 1 Trestného zákona v spojení s čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a v spojení s čl. 49 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

II.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, zo dňa 15. novembra 2022, sp. zn. 1T/66/2022 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe, že

„ hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT 70/2019 zo dňa 20.05.2019 právoplatným dňa 20.05.2019 uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona a na jeho základe v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT 70/2019 zo dňa 20.02.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23Tos 36/2020 zo dňa 06.04.2020 právoplatnými dňa 06.04.2020 mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

po čom obvinený následne dvakrát požiadal o odklad výkonu trestu, v čom mu Okresný súd Trenčín naposledy vyhovel uznesením sp. zn. OT 70/2019 zo dňa 01.10.2020 právoplatným dňa 23.10.2020 a nástup výkonu trestu mu odložil do dňa 06.01.2021, keď mu ním zároveň bola uložená povinnosť dňa 07.01.2021 nastúpiť na výkon trestu do ÚVTOS a ÚVV Ilava, ktoré uznesenie prevzal dňa 19.10.2020 a o čom mal obvinený tiež vedomosť ešte aj z uznesenia Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT 70/2019 zo dňa 18.12.2020, ktorým došlo k zamietnutiu jeho žiadosti o upustenie od výkonu trestu odňatia slobody, ktoré uznesenie obvinený prevzal dňa 04.01.2021, obvinený na povinnosť nástupu na výkon trestu vôbec nereagoval a do výkonu trestu bez vážneho dôvodu v súdom určenej lehote nenastúpil, pričom sa zdržiaval v mieste svojho trvalého bydliska v C. D., E. F. XXX, G. B., a to až do dňa 27.10.2021, kedy bol v čase o 13:25 hod. v mieste svojho bydliska zatknutý hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva PZ v Trenčíne a následne toho istého dňa v čase o 16:10 hod. nútené dodaný do Ústavu pre výkon trestu Ilava.“

Za to bol okresným súdom odsúdený podľa § 348 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m), § 39 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody 3 mesiace nepodmienečne, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný proti výrokom o vine a treste a prokurátor proti výrokom o treste obžalovaného podali v zákonnej lehote odvolanie.

Následne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil sám, kde celkovo v štyroch postupných odôvodneniach poukazoval zhodne na skutočnosť, že je nevinný, nestotožnil sa s konštatovaním okresného súdu, že obaja s manželkou sú zdraví. Poukázal na zlý zdravotný stav jeho ženy, ktorá mala absolvovať niekoľko operácií ako aj to, že jemu samotnému sa podstatným spôsobom zhoršil zdravotný stav.

Prokurátor zdôvodnil podané odvolanie v neprospech obžalovaného nasledovne:

„Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podal dňa 25.08.2022 pod č.k. 2 Pv 173/22/3309 - 11 na Okresný súd Trenčín na obvineného A. B. obžalobu pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v predmetnej obžalobe. Samosudca Okresného súdu Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.11.2022 vykonal dokazovanie, na podklade ktorého uznal obžalovaného A. B. vinným zo spáchania prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na skutkovom základe, že hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/70/2019 zo dňa 20.05.2019 právoplatným dňa 20.05.2019 uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona a na jeho základe v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/70/2019 zo dňa 20.02.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23Tos/36/2020 - 68 zo dňa 06.04.2020 právoplatnými dňa 06.04.2020 mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov so zaradením na výkon do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, po čom obvinený následne dvakrát požiadal o odklad výkonu trestu, v čom mu Okresný súd Trenčín naposledy vyhovel uznesením č.k. OT/70/2019 zo dňa 01.10.2020 právoplatným dňa 23.10.2020 a nástup výkonu trestu mu odložil do dňa 06.01.2021, keď mu ním zároveň bola uložená povinnosť dňa 07.01.2021 nastúpiť na výkon trestu do ÚVTOS a ÚVV Ilava, ktoré uznesenie prevzal dňa 19.10.2020, a o čom mal obvinený tiež vedomosť ešte aj z uznesenia Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/70/2019 zo dňa 18.12.2020, ktorým došlo k zamietnutiu jeho žiadosti o upustenie od výkonu trestu odňatia slobody, ktoré uznesenie obvinený prevzal dňa 04.01.2021, obvinený však na povinnosť nástupu na výkon trestu vôbec nereagoval a do výkonu trestu bez vážneho dôvodu v súdom určenej lehote nenastúpil, pričom sa zdržiaval v mieste svojho trvalého bydliska v C. D., E. F. XXX, okr. B., a to až do dňa 27.10.2021, kedy bol v čase o 13.25 hod. v mieste svojho bydliska zatknutý hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva PZ v Trenčíne a následne toho istého dňa v čase o 16.10 hod. nútené dodaný do Ústavu pre výkon trestu Ilava.

Okresný súd ho za to po aplikácii § 348 odsek 1 Trestného zákona § 38 odsek 4 Trestného zákona s poukazom k § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 39 odsek 1 Trestného zákona odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov so zaradením na výkon podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Prokurátor je toho názoru, že súd na základe vo veci uskutočneného dokazovania na hlavnom pojednávaní správne ustálil skutkový stav predmetnej veci, tento správne vyhodnotil aj po právnej stránke a taktiež správne konštatoval vinu obžalovaného. Správne súd tiež správne rozhodol o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, keď obžalovaného na jeho výkon zaradil do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Prokurátor sa však nestotožňuje s jeho rozhodnutím týkajúcim sa trestu odňatia slobody uloženého obžalovanému A. B., a to z dôvodu, že tento bol uložený vo výmere, ktorá sa javí ako neprimerane mierna a nezohľadňuje hľadiská ochrany spoločnosti v zmysle generálnej a individuálnej prevencie. Obžalovaný A. B. pred spáchaním súdeného skutku už bol spolu dvakrát súdne trestaný, pričom sa už aj priamo podroboval výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Z vykonaného dokazovania nevyplývajú také okolnosti, ktoré by v jeho prípade odôvodňovali postup súdu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona, teda zníženie výmery trestu odňatia slobody v rámci celkom výnimočného inštitútu mimoriadneho zníženia trestu, naviac až v takom významnom meradle, ako k tomu v tejto veci bolo zo strany súdu pristúpené, a to pri absencii priznania obžalovaného.

Čo sa týka odvolania obžalovaného A. B. smerujúceho proti výrokom rozsudku o vine i treste podaného bezprostredne po jeho vyhlásení a neskôr doplneného písomným odvolaním zo dňa 15.11.2022, ktorým obžalovaný dôvodí najmä zlým zdravotným stavom svojim i svojej manželky, prokurátor má za to, že uvedená argumentácia nejaví sa právne významnou pokiaľ ide o uznanie viny zo strany súdu ako i trest, ktorý mu za ním spáchaný trestný čin bol uložený.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací v zmysle § 321 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1 T 66/22 zo dňa 15.11.2022 vo výroku o treste uloženom obžalovanému A. B. a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že menovanému obžalovanému uloží podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona s použitím, § 38 odsek 4 Trestného zákona s poukazom k § 37 písmeno m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením na výkon podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona do ústavu so stredným stupňom stráženia. Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného A. B. podané proti výrokom o vine a treste navrhujem, aby ho Krajský súd v Trenčíne podľa § 319 Trestného poriadku ako neopodstatnené zamietol.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného a prokurátora prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) ako nedôvodné zamietnuť, zároveň vyhovieť odvolaniu zo strany prokuratúry. Obžalovaný navrhol svojmu odvolaniu vyhovieť a oslobodiť ho spod obžaloby.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania obžalovaného a prokurátora na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je z časti dôvodné a odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora a obžalovaného napadnutého výroku o vine a treste rozsudku okresného súdu, z obsahov oboch odvolaní a ich dôvodov vyplýva, že v podaných odvolaniach nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaniach nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o správnosť samotnej, odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z odvolania a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania namietal správnosť právneho posúdenia skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, čím namietal porušené ustanovenie Tr. zák. v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

Na základe preskúmania veci, odvolací súd dospel k záveru, že okresným súdom bolo správne ustálené, že obžalovaný po tom, ako mu bolo do vlastných rúk doručené rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o upustenie od výkonu uloženého trestu odňatia slobody a to dňa 21.12.2020, maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon uloženého trestu odňatia slobody najneskôr do 07.01.2021. Obžalovaný konal v priamom úmysle, keď bol vopred poučený o trestnoprávných

následkoch prípadného nenastúpenia výkonu uloženého trestu najneskôr do 07.01.2021 a do výkonu uloženého trestu najneskôr v daný deň nenastúpil, ale musel doň byť nakoniec nedobrovoľne dodaný dňa 27.10.2021 na základe príkazu súdu.

S prihladnutím na vyššie uvedené považuje odvolací súd odvolanie obžalovaného čo do výroku o jeho vine za nedôvodné.

Z dôvodov podaného odvolania zo strany obžalovaného, odvolací súd na základe vykonania prieskumnej povinnosti podľa § 317 ods. 2 Tr. por. pristúpil k preskúmaniu napadnutého rozhodnutia čo do výroku o treste.

Podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

Podľa článku 49 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie prísnosť trestov nesmie byť neprimeraná trestnému činu.

Po formálnej stránke považuje odvolací súd argumentáciu zo strany prokurátora za dôvodnú. Trestná sadzba za prečin marenia úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) je v rozmedzí 0-2 roky. V prípade prevahy priťažujúcich okolností u obžalovaného a následnej aplikácie § 38 ods. 4 Tr. zák. sa spodná hranica trestnej sadzby zvyšuje na 8 mesiacov a upravená trestná sadzba predstavuje možnosť ukladať trest v rozmedzí 8 mesiacov až 2 roky.

V prípade úvah o možnosti mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody na základe aplikácie § 39 Tr. zák. je potrebné konštatovať, že podľa ustanovenia § 39 ods. 3 písm. e) Tr. zák. s výnimkou prípadu aplikácie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. nie je možné uložiť trest odňatia slobody kratší ako 6 mesiacov. Na základe vyššie uvedeného, aj pri použití ustanovenia § 39 Tr. zák., by u obžalovaného v prejednávanom prípade prichádzala do úvahy možnosť ukladania trestu odňatia slobody v sadzbe 6 mesiacov až 2 roky.

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že obžalovaný sa v prejednávanom prípade dopustil skutku v súvislosti s nenastúpením výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. S poukazom na vyššie uvedené úvahy o zákonnej trestnej sadzbe odvolací súd vyslovuje názor, podľa ktorého hroziaca zákonom ustanovená trestná sadzba v tomto konkrétnom prípade vykazuje znaky neprimeranej prísnosti trestu v rozpore s článkom 49 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie, ktorý článok má prednosť pred zákonom podľa článku 7 odsek 5 Ústavy Slovenskej republiky. Preto podľa právneho názoru odvolacieho súdu bolo v tomto konkrétnom prípade nutné priamo aplikovať článok 49 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie namiesto ustanovenia § 39 ods. 3 písm. e) Tr. zák.

Odvolací súd na základe vyššie uvedeného preto rozhodol tak, ako je to uvedené v bode I. výrokovej časti tohto rozsudku. Trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiaca nepodmienečne považuje odvolací súd za trest, ktorý v tomto prípade v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. zohľadňuje okolnosti prípadu, osobu obžalovaného, zistenú priťažujúcu okolnosť, pomery obžalovaného ako aj možnosti jeho nápravy. Pri zaraďovaní obžalovaného na výkon trestu odvolací súd aplikoval ustanovenie § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zák., keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

S poukazom na vyššie uvedené, aj keď argumentáciu prokurátora v dôvodoch jeho odvolania považoval odvolací súd za dôvodnú, následne rozhodol o zamietnutí odvolania prokurátora tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti pod bodom II tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.